

LAIVAS

No. 8. Metai X

Vasario-Feb. 15, 1930

CSR valet
respublikos
s. baltijos

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metu	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

" L A I V A S "

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

I Užgavėnių Sekmadienis (Septuagesima).

E v a n g e l i j a

MT. 20, 1—16.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokytiniams šią prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į žmogų šeimininką, kurs anksti rytą išėjo samdytis darbininkų į savo vynuogyną. Susiderėjęs su darbininkais po denarą dieną, jis nusiuntė juos į savo vynuogyną. Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė kitus stovinčius be darbo prekyvietėje, ir jiems tarė: Eikite ir jūs į mano vynuogyną ir kas bus teisinga, aš jums duosiu. Jie nuėjo. Jis vėl išėjo apie šeštą ir devintą valandą ir taippat padarė. Ir apie vienuoliką valandą jis dar išėjo ir rado kitus stovinčius ir jiems tarė: Ko čia stovite visą dieną dykinėdami. Jie jam sako: Kad niekas mūsų nepasamdė. Jis jiems tarė: Eikite ir jūs į mano vynuogyną. Atėjus gi vakarui, vynuogyno savininkas tarė savo užveizdui: Pašauk darbininkus ir atiduok jiems užmokesnį, pradėdamas nuo paskutiniųjų iki pirmųjų. Prisiartinę tad tie, kurie buvo atėję apie vienuoliką valandą, gavo kiekvienas po denarą. Atėję paskui pirmieji tarėsi daugiau gausią, bet ir jie gavo kiekvienas po denarą. Imdami gi jie

L e k c i j a .

KORINT. 9, 24—10, 5.

BROLIAI. Ar jūs nežinote, kad tie, kurie bėga lenktynėse, visi, tiesa, bėga; bet tik vienas tegauna laimikį? Taip bėgkite, kad jūs gautumėte. Kiekvienas, kurs eina imtynėmis, nuo viso susilaiko. Jie juk tai daro, kad gautų pragaištantį vainiką, mes gi nepragaištantį. Taigi, aš taip bėgu, ne kaip į nežinias; taip kaujuos, nekaip orą plakdamas. Aš baudžiu savo kūną ir stengsiuos pavergti, kad kartais, kitiems apsačiojęs, pats nepasidaryčiau peiktinas.

Aš nenoriu, kad jūs broliai, nežinotumėte, jog mūsų tėvai visi buvo po debesimi, visi perėjo jūrą, visi buvo pakrikštyti į Mozę debesyje ir jūroje, visi valgė tą patį dvasinį valgį, ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą, (gėrė gi iš sekančios paskui juos dvasinės uolos, o uola buvo Krstus). Bet daug jų nepatiko Dievui.

murmėjo prieš šeimininką ir sakė: Šitie paskutiniai viena valandą tedirbo, ir tu padarei juos lygius mums, kurie nešėme dienos ir kaitros našta. Bet jis atsakydamas vienam jų, tarė: Prieteliau, aš tau nedarau skriaudos; argi ne už denarą susiderėjai su manim? Imk, kas tavo, ir eik sau; aš gi noriu ir šitam paskutiniajam duoti, kiek ir tau. Arba ar man nevalia daryti, ko noriu? ar tavo akis delto netikusi, kad aš geras? Taip paskutiniai bus pirmi ir pirmieji paskutiniai, nes daug pašauktų, maža gi išrinktų.

Pamaldumas ir Šeima.

Jungtinių A. Valstybių šalies katalikai yra daugumoje ateiviai iš katalikiškųjų šalių, arba tų ateivių vaikai.

Tie ateiviai ir jų tėvai gyvena maždaug pastoviai, nesimainančioje ir nesimaišančioje visuomenėje.

Tiems ateiviams, itin jų vaikams tenka augti šalyje, kurioje nuolatos viskas mainosi, kurioje žmonės amžinai juda, kilnojasi iš vietos į vietą, iš vieno šalies krašto į kitą; tenka gyventi tarp žmonių įvairių įvairiausių tikybų, ir tarp žmonių, kurie neišpažįsta jokios tikybės.

Šių ateivių tėvai ir dar nekurie ateiviai rūpinosi, kad religinės praktikos būtų atliekamos jų namuose. Vakaraus maldas kalbėdavo bendrai. Buvo kalbamos maldos prieš ir po valgio. Dievo žodis ir religiniai daiktai buvo laikomi didžioje pagarboje. Net švėstas vanduo namuose buvo nuolatos vartojamas pasišlakstinti. Kambarių sienos būdavo papuoštos kryžium ir šventųjų paveikslais. Tėvai atsidėję, su pasišventimu, mokė vaikus tikėjimo dalykų. Malda ir pamaldumas buvo žmonių gyvenimo gyviausioji dalis. Tikėjimas buvo viso gyvenimo siela—gyvybė.

Tie visi dalykai dar labiau reikalingi dabar, kuomet žmonės ima gyventi ne atskiru šeimynų gyvenimu, bet daugiau visuomeniniu, viešu, maišytu. Atsimainęs pasaulis ir nekatalikiškos gyvenimo apystovos reikalauja gyvenimo ir įvairių papročių ir praktikų peržvalgos, jų pritaikymo prie naujų aplinkybių, bet ne jų naikinimo.

Nekurie senoviški ir grynai katalikiškų šalių papročiai, nors ir gražūs, negali būti pritaikinti šioje šalyje ir dabartinėse aplinkybėse, jie gali būti padėti į šalį. Jie nėra tikėjimo tiesos, ku-

rių negalima atmesti, nei atmainyti; jie nėra doros taisyklės, Dievo apreikštos, kurių negalima mainyti; jie yra tik žmonių ir gyvenimo sukurti papročiai, todėl galimi atmainyti.

Dažnai žmonės prie savo papročių daugiau riša svarbos, negu prie tikėjimo tiesų ir Bažnyčios įstatymų. Tai labai didelė, ir pavojinga klaida.

Atmainius nekuriuos papročius, žmonės nustoja vertinę net tikėjimo tiesas arba didžiai svarbias religines praktikas.

Tai rodo didelį katalikų nenusivokimą, kas tikėjimo tiesa, kas tikroji dora, o kas yra tik ilgai gyvavęs paprastas paprotys. Toki katalikai reikalingi apšvietos ir tikrojo supratimo įvairių atmainomų ir neatmainomų dalykų.

Gyvenimo aplinkybės ir darbai surdė, pavyzdin paprotį visiems šeimynos nariams kalbėti vakaro maldas **bendrai**. Tai įvyko todėl, kad kada vieni namieje, kitiems tenka būti darbe dirbtuvėje, arba mokytis mokykloje, ar dirbti organizacijose.

Taigi daugybėje šeimynų bendrosios maldos paprotys susiardė, bet dėlto negalima tvirtinti, kad vakare nereikia pasimelsti.

Kas negalėjo būti bendroje maldoje, tam lieka pareiga pasimelsti sau skyrium.

Šiuose laikuose tėvas ir motina, arba nors jų vienas privalo atlikti bendrąsias maldas su esančiais namieje šeimynos nariais, nors su mažaisiais vaikais.

Dabar daugybės katalikų namuose nepamatysi kryžiaus nei šventųjų paveikslų ant sienų, arba jei jų turi, tai laiko nugrūstus kur nors į pašalinius kambarius.

Tai liudija, kad tie katalikai gėdiasi savo tikėjimo ir labiau stengiasi įtikinti netikintiems, kitatikiams, bedieviams, negu pačiam Dievui ir savo pačių dvasiai.

Kaip katalikų bažnyčios, mokyklos ir net, kartais klebonijos nesibijo pasiženklinti save kryžium, taip dori katalikai neprivalo baidytis savo kambarius papuošti švairiu kryžium ir gražiais religiniais paveikslais.

Gegužės ir Spalių mėnesiuose katalikiškos šeimos įsirengdavo namuose altorėlius, juos puošdavo gėlėmis, dengindavo žvakes ir bendrai prie jų garbindavo Švenč. Motiną ir per ją Viešpatį Dievą.

Dabar nei bažnyčion nesiskubina bendrai pasimelsti, nei namieje nieko panašaus kaip pirmiau neturi.

Dievas tas pats ir žmonių sielų reikalai tie patys, bet kaip žmonės katalikai nesirūpina dabar tais, taip svarbiais dalykais. Tos maldos dabar mažiau reikalingos kaip pirmiau.

Kad protestantai turėtų altorėlius savo namuose, katalikai jiems neužsileistų. Kaip tai daro su Kalėdų eglėlėmis. Jų nesigėdi turėti, nes jas mato ir protestantų namuose.

Netikęs dalykas, kad daugelis katalikų netenka savos katalikiškos dvasios, meta gražius katalikiškus papročius, o kaip bezdžionės (monkės) seka protestantais, žydais ir kitais.

Seniau, itin lietuviškai katalikai nenorėjo net kataliku pripažinti tuos, kurie neturėjo škaplieriaus arba ražančiaus. Dabar jie patys kiti sustojo nešioję, o jų vaikai kai kurie supratimo neturi apie tuos dalykus.

Kai kurių šalių katalikai atnešė čia paprotį kuo nors minėti vaikelių Pirmąją Šv. Komuniją ar jų Sutvirtinimo Sakramento priėmimą. Taip daryti gra-

žu ir naudinga. Nuimti prie tokių aplinkybių fotografiją, tai amžinas, gali sakyti, paminklas tiems, kurie tuos sakramentus priėmė ir jų tėvams ir giminėms.

Tokis paprotys reiktų palaikyti. Tai nesudaro sunkumų.

Katalikų Bažnyčia turi ypatingas maldas ir palaiminimus įvairiems daiktams ir naujiems namams.

Paprotys šventinti naujus namus, arba net kambarius, į kuriuos katalikų šeimynai teko persikelti gyventi, buvo ir yra daugelio katalikų palaikomas, bet daugelio jau apleidžiamas.

Tai ir blogas ženklas. Jis rodo, kad tokios katalikiškos šeimynos ima jau netekti katalikiškų jausmų ir silpnėja savo tikėjime.

Taip pat nyksta paprotys turėti bendrąsias šeimynų narių novenas prie nekurių šventųjų. Gi jis yra toks gražus, prakilnus, kad neturėtų nykti. Novenų laikymas dažnai baigiasi net re gimu Dievo palaiminimu.

Taip pat, lietuvių katalikų tarpe rečiau matysi bendrąją šeimynos narių Komuniją.

Čia kaltas tėvų, itin tėvo, apsileidimas.

Daug lietuvių tėvų (vyrų) pasitenkina tik Velykine Komunija. Kas jam ten rūpės bendroji šeimynos narių Komunija.

Silpnas tokiose šeimynose tikėjimas, neperstipriausia ir jų dvasia, bei dora.

Skaitymas gerų, dorų, tikiybinių knygų yra viena galingiausių priemonių apšviesti tikėjime ir sustiprinti doroje. Bet ar daugeliui dabar rūpi tokis skaitymas? Ar daroma kas nors šeimynoje, kad jis įsigalėtų? Taip kaip niekas.

Šeimyna be tų visų ramsčių įra, sil-

pnėja, jos ryšiai ima trūkti ir ji ima sklaidintis.

Lieka dar viena priemonė — tai draugijos, brolijos, sodalicijos. Jos stengiasi sutraukti į save kodaugiausia narių, sudaro religines šeimynas ir rūpinasi čia suteikti tai, ko jau tikrosios šeimynos nustojo davusios.

Bet ir draugijos ar brolijos nepasiekia visų šeimynų, nei jų visų narių.

Šeimynos neprivalo paleisti iš savo minties tai, kad jos nebėgtų nuo galių dar tikybinių praktikų, bet kad prie jų grįžtų ir naujomis, dabartiniems laikams pritaikintomis, naudotųsi.

Tikybinės praktikos — tai galinga jėga, kuri gaivino ir gali gaivinti šeimynose prakilnią dvasią, sveiką, dorą ir žymius asmenis.

K. Zajančkauskas, M. I. C.

Jėzaus Suradimas.

“Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs” (Luk. 2, 48).

Visos Izraelio giminės rinkdavosi kas metai į Jeruzalę Velykų šventėms, kurios tęsdavosi ištisas septynias dienas. Išganytojo laikais visame krašte buvo ramu, o be to svetimųjų nelemta valdžia kvietė pažadėtosios tautos vyrus prie maldos. Matome, šventėn eina ir moterys. Tuo būdu susirinkdavo Jeruzalėn tūkstančių tūkstančiai augusių žmonių. Jaunesni 12 metų neturėjo pareigos dalyvauti Velykų šventėje, jie skaitėsi nepilnamečiai ir per silpni toli keliauti. Šv. Marija ir šv. Juozapas kas metai keliaudavo į Jeruzalę į Velykų šventę. Kuomet Jėzui buvo jau dvylika metų, “jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę. Kada gi, šventės dienoms pasibaigus, jie grįžo, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant draug keliaujančiųjų tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę sugrįžo jo beiškodami į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad po trijų dienų jie rado jį bažnyčioje, sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Vis gi, kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sūnau, kam mums tai padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojo-

te? Argi nežinojote, kad man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliavo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje.” (Luk. 2. 41-51).

Įsigilink į šv. Motinos širdį, su koku skausmu ji bėginėjo, klausinėjo visų, ar yra matę jos brangiausį Sūnų. Suradusi jį bažnyčioje, nors jau džiaugsminga, bet dar sugelta širdimi daro pastabą Sūnui. Šv. Juozapą pavadina tėvu, nes žmonių akyse jis juo buvo. Bet Jėzus atsako, jog jam reikia būti tuose dalykuose, kurie yra jo tikrojo Tėvo.

Atmink, kaip šv. Panelė Marija ir šv. Juozapas ieškojo Jėzaus, taip ir tau reikia ieškoti, su tikėjimu ir meile. Ieškok Viešpaties, nes Jisai tavo Tėvas, tavo begalinė laimė. Kad jį surastum, apsi-valyk nuo nuodėmių, turėk teisią intenciją, nuoširdžiai ir su tikru noru, skubiai ir pastoviai Jo ieškok, o rasi. Jisai teisingas, maloningas, geras yra, Jisai tau bus naujas gyvenimas.

Malda. Šv. Panelė Marija, padėk man surasti Jėzų ir padaryk, kad naujais nusikaltimais Jo nebrarascčiau, nes trokštu Jį mylėti ir garbinti Jį per amžius.

Pasiketimu vengti savo ydų, kurios veda į nusikaltimus, o ypač tos, kuri žymiausiai manyje pasireiškia.

ŠVENTASIS TĖVAS PIJUS XI.

ŠV. TĖVO JUBILIEJUS. Visas katalikiškas pasaulis mini Šv. Tėvo Pijaus XI 50 metų kunigavimo sukaktuves.

Tų reikšmingų sukaktuvių minėjimas prasidėjo pernai gruodžio 20 d. Nėra tos šalies, iš kur nebūt atvykę į Romą maldininkai Šventąjį Tėvą atlankyti ir dvasinių malonių įgyti.

Pijus XI yra gimęs 1857 m. gegužės 31 d. Pirmiau vadinos Archilles Ratti. Tapęs vyskupu, 1918 m., bal. 25 d. paskirtas Lietuvai ir Lenkijai Apaštališkojo Vizitatorium ir, kaip tokis, buvo atsilankęs Kaune. Anot paties Jo Šventybės prisiminimų, Lietuva į jį padariusi didelio įspūdžio. Prieš savo iššventimą į arkivyskupą, 1919 m., spalio 28 d., atliko rekolekcijas, kurioms vadovavo a. a. arkivyskupas Jurgis Matulevičius.

Bažnyčios galva išrinktas Romoj 1922 m., vasario 6 d.

Pijus XI ypatingai yra pamylėjęs Lietuvą. Del to mūsų tautai daug nusipelnė. Lietuvos Apaštališkojo Vizitatorium skyrė a. a. ark. Matulevičių, kuris Lietuvą padalijo į penkias vyskupijas, sudarant Lietuvą atskira bažnytine provincija. Iki tam laikui Lietuva priklausoma nuo kitų provincijų.

Be galo didelių Pijaus XI nuopelnų yra atstatymas Bažnytinės Valstybės, susitaikant su Italijos valdžia ir sudarant Laterano sutartį.

Sudaryta visa cilė konkordatų. Sudaryta konkordatas ir su Lietuva.

Šv. Tėvo Dienos Darbai.

Jis yra 72 metų amžiaus. Kas rytas jis keliasi lygiai septintą valandą. Bet labai reti atsitikimai, kad jis nueitų gulti anksčiau pirmos ar antros valandos naktį. Jis pasitenkina penkiomis miego valandomis.

Kasdien jam tenka susitikti su šimtais žmonių. Keturias valandas atlikinėja kasdien pasikalbėjimą apie svarbius ir sunkius reikalus su vyrais iš visų keturių pasaulio kampų.

Jis vada daugiau trijų šimtų milijonų sielų. Dvigubai daugiau, negu kad buvusis Rusijos caras turėjo pavaldinių.

Kiekvienas gyvensnis jo ganytojavimui pavestų žmonių reikalas nepraeina be jo atsižvelgimo. Jo dvasinis autoritetas neabejotinas ir neapribuotas.

Jis petingas, stipraus sudėjimo, penkių pėdų ir kokių septynių colių aukščio, sverias apie 175 svarus. Tai asmuo, kuris kitados užlipo ant aukščiausių kalnų viršūnių, kuris mėgo sveiką ir švarų sportą. Plaukai jo tamsūs, jau marginami žilumos. Akys smarkiai žiūrinės per ma-

žus akinius.

Jo balsas stiprus ir reiškias didelį supratimą ir atjautimą, kad žino, ką sako. Tuoju pajunti prie jo, kad čia esi prie asmens nepaprastai didžios jėgos, galingos asmenybės, kuri žino, ko nori, ir supranta, kaip prie to eiti. Mokslo žmogus, pasiryžęs, drąsus, nepalenkiamas, jis tikras valdytojas.

Daug įdomesnis yra Šv. Tėvas savo privatiniam gyvenime.

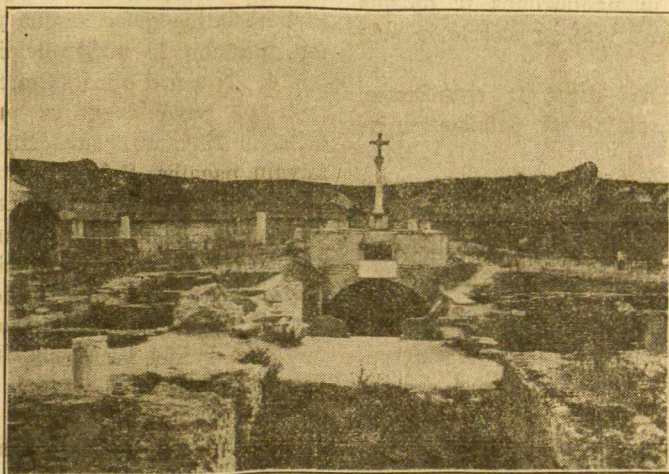
Ką apie patį žmogų? Kaip jis gyvena? Ką jis valgo ir geria? Kaip jis praleidžia tiek dienos valandų — nuo 7 ryto ligi 1 ar 2 val. nakties?

Jis gyvena viename Vatikano rūmų kampe, kur yra septynis kambariai. Per

langus matoma Šv. Petro bazilika ir visas Romos miestas. Tai čia tikrasis šv. Tėva namas. Čia jo viduje pilis. Niekas čia neižengia į jo privatus kambarius, išskyrus jo du sekretorius, tris broliukus vienuolius-Aleksijonus. Jų užduotis parengti valgius, patarnauti Šv. Tėvui ir apšvaryti kambarius. Vienas yra prieangis, du salionėliai, miegamasis, dirbamasis ir koplytėlė. Kambariai yra aukšti, gražiai, kukliai, bet ne per brangiai papuosti.

Pijus XI mėgsta būti vienas. Jis visas atsidavęs Bažnyčiai. Visas jo laikas pašvęstas jai. Jis taip, kaip vienuolis savo kambarėlyje.

—o—

KARTAGINA. Šiame mieste įvyks 6—11 geg. d. Eucharistinis Kongresas. Atvaizde parodyta koplyčia Amfiteatre, toji vieta, kur buvo kalėjimas šventųjų Perpetuos ir Felicitos.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tāsa).

Taip nusiteikusias sielas dvasios vadovui nebūs sunku suraminti, pakelti, prie didesnės Dievo meilės paskatinti.

Didžiausias darbas yra pradžioje, kuomet siela rimtai pasiryžta tobulėti ir ieško pas dvasios vadovą pagalbos. Toji pagalba gali būti penkeriopa:

1. *Pradėti* sieloje pamaldųjį gyvenimą, nes jai kelias į pamaldumą nėra žinomas, nebandytas yra, užtat reikalinga siela vadovo.

2. *Pamokyti* sielą dvasinio gyvenimo, nes ji kol kas yra dvasinėse tamsybėse, mažai ką supranta šioje srityje, kol nepasieks apšviestojo kelio.

3. *Padėti* geram nusiteikimui, dorybėms ir vadoyaujamo luomui tinkamus pamaldumui *pamatus*, ant kurių toliau būtų galima pastatyti dvasinio šventėjimo rūmai.

4. *Sutvarkyti* jų užsidegimus ir didžius užsimojimus, paliekant juos jų mokslo ir paštovio apyribyje.

5. *Palaikyti* juose drąsą ir entuziazmą, kaip patyrusieji kovotojai tai palaiko naujuose.

Šiuos dalykus mums parodo pati pradedančiųjų būklė, o taip gi dvasios gyvenimo žinovų nurodymai. Jie yra labai svarbūs, todėl plačiau juos pasvarstysime.

13. Pamaldaus gyvenimo pradžia.

Sielos, kurios pasiryžo pradėti dvasinį pamaldų gyvenimą, turėdamos patyrusį dvasios vadą, greitu laiku daug pažangos padarys. Bet toji dvasinė vadovybė nevisada patenkina dvasią. Kad nepadarius klaidų pačioj pradžioje, verta atsiminti žinovų nurodymus.

1. *Nesivaduok jausmais.* Pačioj dvasinio gyvenimo pradžioje siela yra mažai patyrusi to gyvenimo. Būtų klaida baigintis būsimaisiais sunkumais, kovomis, viso dvasinio gyvenimo aštrumais; bet taip gi būtų

klaida manyti, jog siela patirs be galo daug džiaugsmo, didelių suraminimų, stebuklingų Dievo malonių. Nors visa tai gali būti, bet vienomis galimybėmis negalime remtis. Kaip padidintos laimės, taip ir įsivaizduoto džiaugsmo jausmas trukdo dvasios pažangą.

2. *Gyvenk pradžios gyvenimu.* Pradėjęs dvasinį gyvenimą, skaityk ir svarstytk, jog privalai Dievui tarnauti, jog privalai gražiai krikščioniškai gyventi. Mąstytk apie dorybių kilnumą ir kaip tau jų reikalinga įsigyti, ieškok sąžinės ramybės, o jau toliau sugebėsi rimtai galvoti kokiu būdu reikia pačiam šventėti, tobulėti, naudojant mariniąsi.

3. *Nevargink savo dvasios.* Neįpratusiai sielai į dvasinius pratimus, k. a. ilgus mąstymus, maldas, sąžinės sąskaitas ir t. t. patartina pradžioje trumpais dvasiniais pratimais ugdyti savyje pamaldumo dvasią. Gera yra, kuomet pradedančioji siela turi nuolatinę globą, gauna patarimų, nurodymų, pastabų ir už apsilėidimus pabarimų.

4. *Naudokis maldaknygėmis.* Savo dvasinius pratimus pradžioje atlik su tinkamų pamaldžių knygų ir maldaknygių pagalba. Sąžinės sąskaitas ir mąstymus geriau ir greičiau išmoksi atlikti, naudodamasis paduota jiems atlikti tvarka. O patsai mąstymas čia daugiau yra panašus į dvasinį skaitymą, ilgiau apsisotojant prie atskirų minčių, negu į tikrą gilų tiesų ieškojimą su tinkamomis savo būklei išvodomis. Šiuose mąstymuose daromi pasiryžimai neturi būti gausūs, bet greitai įvykintini.

5. *Nebūk įkyrus.* Dvasinio gyvenimo pradžioje žmogus nedaug nusimano apie tuos reikalus ir nuolatos kreipiasi su tais pačiais klausimais į dvasios tėvą. Bet neįkyrėk savo dvasios vadovui, neužimk jam be reikalo laiką. Geriau bus, jei apsvartysi ir užsirašysi jo nurodymus, o vykinsi tai, kas tau atrodo jo patarta. Padaręs klaidą, pasisakysi, o jįsi

tau duos tolimesnių nurodymų.

6. **N e n u s i d ě k.** Vengk nuodėmės, kaip baisiausios kimmėlės. Žiūrėk, kad tavo siela būtų skaisti, nekalta. Žinok, kiekvienas tavo valios nukrypimas prieš V. Dievo valią, nors būtų mažiausiame dalyke, yra tokia blogybė, kurios jei neatgailesi ir už ją neatsilyginsi Dievo teisingumui, — neįeisi į amžiną laimę, turėsi apšalyti baises skastyklos kančios ir gal metų metais kentėti. Visas abejones pasisakyk nuodėmklausiu. Pasidalintas dvasios sunkumas nustoja varginęs sielą, o nuodėmklausio raminantis žodis sugražina ramybę.

14. Mokyimas ir mokinimasis.

Jeigu žmogus nori suprasti kokį nors darbą, išmokti amato ar sužinoti ir išmokti svetimas kalbas ir t.t., jisai privalo mokintis. Nesimokinęs nieko neišmoks. Panašiai yra dvasinėje srityje.

Pirmiausiai reikia išmokti gerai krikščioniškai gyventi, vartojant tinkamiausias tam priemones; be to, reikia išmokti pamaldžiai gyventi, o paskui siekti tobulybės aukštybių. Šiame reikale dvasios tėvas daug gali padėti, bet jeigu yra susidariusios nepalankios dvasiai sąlygos, galima naudotis sekančiais nurodymais.

1. **P a s i s t e n k s u p r a s t i,** kas yra tikrą krikščioniškąjį tobulumą. Daug nemokytų žmonių klaidingai mano, jog tobulas žmogus esąs tas, kuris atlieka įvairias pamaldumo išorines pratybas, kad gali jausmingai ir su dideliu sau malonumu pasimelsti. Kiti tą krikščionišką tobulumą klaidingai ieško išoriniuose darbuose, kurių pagalba dvasia pasiluosuoja nuo pagundų, ar aistrų; kiti vėl klaidingai mano, tobulumą esant pasitaikomuose proto apšvietimuose. Bet tikroji tobulybė nėra pagundų, priešenybių ar sunkumų stoka, ar nepaprastų suraminimų ir Dievo malonių gausumas. Ji pasireiškia tikra Dievo ir artimo meile, kurią išaugina ir palaiko krikščioniškųjų įsakymų laikymasis ir tobulas savo pastovio darbų ir pareigų ėjimas. Kristus pasakė: „Tu

mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo galia. Tai pirmas įsakymas. Antras į jį panašus: mylėsi savo artimą, kaip pats save. Kito didesnio už tuodu įsakymu nėra.” (Mor. 12, 30-31).

2. **P a ž i n k,** kas tau kliūdo tobulėti. Neužtenka žinoti ir suprasti, jog tikroji krikščioniškoji tobulybė remiasi Dievo ir artimo meilės įsakymais, bet reikia tuos įsakymus įgyvendinti, sulig jais elgtis: mylėti V. Dievą už viską labiau, o artimą kaip save. Kad niekas nekliudytų žmogaus dvasiai kilti toje meilėje, tai žmogus greitai taptų tobulas. Bet yra dalykų, kurie sukliūdo tą dievišką meilę žmogaus sieloje. Tas kliūtis reikia šalinti, naikinti. Kas-gi jos yra? Tai netvarkoje atsiradę pojūčiai, aistros; taip-gi ydos ir netobulybės, erzina, neramybės kelia sieloje. Visas tas kliūtis pažink patsai ir būk dėkingas visiems, kurie tau jas nurodys: ar nuodėmklausis, ar tavo namiškiai, ar draugai. Kodėl? Nes dvasios skaidrumu reikia daugiau rūpintis, negu savo veido švara, o jeigu kas nurodo mums mūsų veido dėmes, nešvarumus, pasirūpiname tą visa pašalinti; panašiai turime elgtis, kuomet mums nurodo artimieji į mūsų dvasios ydas ir netobulybės.

3. **P a ž i n k** didžiausią savo ydą. Ji yra tavo nuodėmių kaltininkė. Štai, turi savo vieną smarkią ir didžiausią ydą. Kovok su ja nuoširdžiai, jei nori dvasia tobulėti. Jos nenugalėjęs, veltui dirbsi, kovodamas su kitomis ydomis, kurios yra didžiausios ydos pagalbininkės.

K a i p p a ž i n t i, kuri ydų tavyje vyrauja?

1. **Atsimink,** už ką tave daugiausiai bardavo tėvai, globėjai, mokytojai, kiti žmonės. Ar jie nesakydavo tau, jog esi išdidus, pavydus, paleistuvingas dvasios, pavyduolis, piktas, valgių rijūnas, girtuoklis ir tinginys?

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

NAUJAS ARKIVYSKUPAS

Vysk. J. L. Beckman iš Lincoln, Nebr., Šv. Tėvo paaukštintas arkivyskupu Duboque, Iowa.

Liurdo Išgijimai. “Annales de Notre Dame de Lourdes” — Liurdo užrašai rodo, kad 1928 m. Liurdą aplankė 457,160. Jų tarpe ligonių buvo 15,900.

784 daktarai tyrinėjo ten visokiausius ligonius ir jų išgijimą.

Daugybė ligonių išgijo. Daktarai oficialiai pripažino 12 išgijimų, kurių jokia jėga negalėjo išgydyti, kaip tik antgamtiška.

LIETUVA. *Kaip Telšiuose buvo minimas Šv. Tėvo Jubiliejus.* — Gruodžio 20 d., 1929 m. buvo darbo diena, bet jau nuo 6 val. ryto bažnyčioje prie klausyklių matėsi didžiulės eilės žmonių, kurie tinkamam minėjimui atliko išpažintį ir priėmė Šv. Komuniją. Apie 10 val. tiek pri-

sirinko žmonių, kad vos Telšių Katedra galėjo sutalpinti. Iškilmingose Mišiose, kurias laikė J. E. Telšių vyskupas asistuojant kapitulai, dalyvavo dv. seminarijos auklėtiniai, visų vietos mokyklų mokiniai, kat. draugijos su savo vėliavomis. Per šv. Mišias kun. dr. Ramanauskas sakė pamokslą: “Šventojo Tėvo primatas.”

15 val. kunigų seminarijos gražiai išpuoštoje ir iliuminuotoje salėje įvyko iškilmingas susirinkimas, kuriame dalyvavo J. E. Telšių vyskupas, seminarijos rektorius, prof. ir klierikai. Po gražios išanginės vyskupo kalbos, apibendrinančios šios dienos iškilmės reikšmę, dvasios tėvas kun. Juodaitis nupasakojo šv. Tėvo gyvenimą, o du klierikų laikė paskaitas: “šv. Tėvas ir misijos, šv. Tėvas ir katalikų akcija.” Po to klierikų choras pagiedojo “Tu es Petrus,” buvo pasakyta keleta užbaigos kalbų ir tuo baigėsi pakelta nuotaika posėdis.

18 val. parapijos salėje įvyko visuomenės susirinkimas. Erdvi parapijos salė buvo prisikimšusi žmonių. Susirinkimo garbės prezidiuman buvo pakviestas J. E. Telšių vyskupas J. Staugaitis, kunigų seminarijos rektorius prel. Borisevičius ir seminarijos inspektorius kan. Galdikās. Išanginę kalbą pasakė J. E. Telšių vyskupas, reikšdamas didelio džiaugsmo, kad Telšių katalikai taip skaitlingai ir dievotai mini šv. Tėvo jubiliejų, tuo rodamą savo meilę ir prisirišimą prie vyriausios Bažnyčios Galvos. Po to kun. dr. Ramanauskas laikė paskaitą “šv. Tėvas Pijus XI,” kurioje supažindino susirinkusius su Pijaus XI gyvenimu. J. E. Telšių vyskupas paraginęs ir toliau rodyti meilę ir prisirišimą šv. Tėvui, suteikė palaiminimą ir tuo baigėsi susirinkimas.

Tuo pačiu laiku gimnazijos salėje įvyko Telšių rajono ateitininkų moksleivių

susirinkimas, kuriame kapelionas kun. A-peravičius pasakė karštą prakalbą apie šv. Tėvą Pijų XI. Po susirinkimo pasiūsta šv. Tėvui sveikinimo telegrama.

Telšių gyventojai pirmą kartą savo gyvenime pamatė nepaprastai gražias iliuminacijas. Telšių kunigų seminarijų rūmai buvo paskendę įvairios spalvos elektros šviesoje, o nuo tolo matėsi didžiulis ant stogo terasų išskeltas šviesus parašas "Pijus XI."

ROMA. — Šv. Tėvas per tam tyčia skirtus savo pasiuntinius siunčia Abisinijos valdovams savo pasveikinimą ir dovanas.

Abisinija yra nepriklausoma valstybė šiaurietinėje Afrikoje.

ROMA. — Lapkričio 4 d. iš priežasties šv. Tėvo Aukso Jubiliejaus jį sveikino Urbono Kolegijos platinti tikėjimą

studentai. Sveikinimai buvo išreikšti trisdešimtyje įvairių liežuvių (kalbų).

Toje Kolegijoje mokosi 27 tautų studentai. Jie, sukeliavę iš įvairių misijų šalių čia mokosi ir rengiasi į kunigus. Tapę kunigais, grįž į savo šalis platinti tikėjimą.

Geriausią ir žymiausią kalbą pasakė Gladstone Wilson, juodukas, nuo Jamajos salos, Britų Vakarinių Indijų.

Vienas sveikinimas buvo sakytas Sanskritų kalba, kuriai, sakoma, labai artima yra lietuvių kalba.

Sveikinimų metu toje pat salėje buvo 20 kardinolų, Kaldiejų Patrijarka, daug vyskupų ir pralotų, diplomatinė Vatikano atstovybė, įvairių vienuolinių kongregacijų atstovai ir keli tūkstančiai Romos universitetų studentų.

MUSŲ DARBAI

"Laivo" leidėjai, Tėvai Marijonai, meldžia visų to laikraščio skaitytojų, kad jie nors retkarčiais, atsідūsėtų prie Dievo už tuos, kurie savo raštais ir mintimis pripildo jo puslapius.

Leidėjai gauna iš visur daug laiškų, kuriuose reiškiamas didelis pasitenkinimas "Laivu" ir jo nuoširdus pamėgimas.

Toki laiškai stumta stumia sudėti "Laivan" visą sielą, visą širdį, kad jis neštų jas į kitų širdis ir augintų tą šventą meilę, iš kurios visi mus pažintų, kad esame Jėzaus Kristaus mokintiniai.

Tik Dievo laiminimas ir Jo pagalba gali įvykdyti per laikraštį tą bendrąją meilę, tą dvasinę širdžių ir sielų giminingumą.

"Laivas" norėtų visus pasiekti, visus paguosti, su visais susiartinti, iš visų daryti vieną, didžią, galingą Kristaus

mylėtojų ir Jo vardo ir garbės platintojų armiją.

Štai balsas iš Lietuvos:

Gerb.

Drįstu Jums parašyti keletą žodžių. Savaitraščio "Laivo" vardas kas kartas vis plačiau plinta ir Lietuvoje. Gaila tik, kad jis Lietuvoje gyvenantiems yra perbrangus. Kaip būtų gera, kad broliai lietuviai amerikiečiai, nesigailėdami dviejų dolerių, paskleistų jį Lietuvoje koplčiau-siai. Kad jį žmonės brangina, tai nėra jokio abejojimo.

Paminėsiu, kad ir šitokią atsitikimą: mano sesuo, nežinau iš kur sugriebė kelis senus "Laivo" numerius ir perskaitė juos. Jai "Laivas" taip patiko, kad jį, kaip žemaičiai sako, "plyš-truks" nori jį nuolat skaityti. Bet kas daryti? Neturtin-ga mergaitė, iš kur paims 20 litų, ypač

kad dar turi maitinti ir savo seną motinėlę. Tada ji kreipiasi į mane: "Broleli, ką tu nori daryk, tik man "Laivą" išrašyk."

Na bet ką ir aš vargšas padarysiu?

Sakoma, kas turi vilties, niekuomet nežus. Šios minties paragintas ir kreipiuosi į Gerbiamus Leidėjus, ar nesitiktumėte tai mano gerajai sesutei siuntinėti "Laivą" nuo šių metų No. 1, o aš suvargęs studentas, stengsiuosi už tai atsiesti savo rašteliais, jei tik jie tiks.

Vargšas.

Kaunas, Sausio 8, 1930.

Štai kaip "Laivo" šeimynėlė auga ir kaip vis daugiau širdžių į jį telpa.

"Laivas" Vargšo sesutei jau plaukia nuo Naujų 1930 metų.

Vajaus metu Providence, R. I. kolegijos namams aukojo sekantieji asmenys:

\$100 — Kun. Longinas Kavaliauskas. Žadėjo \$100 — Aleksandras ir Marijona Kacevičiai.

\$50 L. P. B. — Antanas ir Liudvika Avižiniai. Žadėjo po \$50 pinigais — Marijona Bužinskienė, Domininkas ir Ieva Švedai, Aleksandras Vaitkūnas.

\$10 — Hiliaras Miškinis, Aleksandras Vaitkūnas, Albinas Šarka.

\$7 — Andrius Martušis.

\$6 — Ona Petrauskaitė.

\$5 — L. D. S. kuopa No. 11, Marijona Bužinskienė, Aleksandras Kacevičius, Marijona Kacevičienė, Karolius Švedas, Jonas Stačkauskas.

\$3 — Jurgis Remeika, Magdalena Kliorikaitienė, Morkus, Čiuryla, Juozas Žiedelis, Elena Avižimienė, Aleksandras Dzekevičius, Zigmąs Turonis, Jonas Dzekevičius, Marijona Kuprevičienė, Ieva Švedienė, Elena Našėdienė, Antanas Dzekevičius.

\$2 — Aleksandras Vaitkūnas, Antanas Avižinis, Vaclovas Dilionis, V. Vir-

bickas, F. Racevičius, Vincas Čenys, Stasys Juodanga.

\$1 — U. Gucevičienė, M. Bagdonas, B. Valaitis, R. Janušauskas, V. Normontas, V. Farrar, J. Akulevičius, K. Cirenka, D. Bartusevičius, S. Chester, K. Kačėnienė, J. Ablačinskas, J. Turonis, J. Tamušauskas, V. Gecevičius, S. Rukštelis, M. Tamulevičienė, B. Urnikienė, V. Balčionis, M. Rudis, M. Stepalkauskienė, M. Kavaliauskas, E. Vaitonienė, J. Kacevičius, K. Kuprevičius, M. Farrar.

50 centų — Senkevičienė, Jonas Kilikevičius.

Vajaus metu suteikė Kolegijos Fondan avily Brockton, Mass.:

\$500 — Jonas ir Ona Kereišai.

L. P. B. \$150 — Nuolatinės Pagalbos Moterų Draugija.

\$100 — Kun. Steponas Kneičis.

L. P. bonus po \$50 — Stasys ir Emilija Balčiūnai, Kazimieras Belskis.

Žadėjo sumokėti po \$50 ir likti amžiniais nariais: Pranas Juškaitis, Stasys Luinis, Mikas Kamandulis.

\$25 — Šv. Monikos Draugija.

\$10 — Dr. A. Budreckis.

\$8 — Mikas Abračinskas, Joana Juknaitė.

\$5 — Antanas Valatkevičius, Jonas Jaskėlevičius, Petras Tubelis, Ona Bernotavičienė, Julius Baronas, Juzė Kašėtienė, Juozas Gagilas, Jonas Depeas, Antanas Atkočaitis, Antanas Akstinas, Rozalija Eitavičiūtė, Jadvyga Statkaitė, Kazimieras Oksas, Pranas Budreckis, Antanas Norkus, Ona Juknienė, Ona Gelžimienė, Stefanija Savickienė, Tadas Kubilius, Stasys Luinis, Kazimieras Belskis, Petras Juškaitis, Ignas Savickas, Antanas Kýbartas, Dr. A. Gumauskas, Ona Vismantienė, Ignas Kodis.

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

PROVIDENCE, R. I. Vasario antrą dieną sekmadienyje mūsų Federacijos skyrius suruošė spaudos vajuos prakalbas. Kalbėtojai buvo svečias kun. J. Navickas iš Chicago, Ill. ir vietinis klebonas kun. L. Kavaliauskas. Pertraukos metu plė Marytė Kliorikaitė paskambino pianu.

Po pirmos prakalbos ponija Elena Avižinienė ir p. Antanas Dzekevičius ėjo užrašinėdami laikraščius. Daug užsirašė "Laivą" ir "Darbininką." Parduota ne maža knygelių.

Kadangi pas mus buvo vedamas vaikus kolegijos reikalams, tai buvo surinkta keletas šimtų dolerių aukų. Visų aukotojų vardai tilps "Laive." Pas mus ir pirmiau buvo "Laivo" skaitytojų, bet nebuvo sutverto kolegijos remėjų skyriaus. Tai pasibaigus prakalboms, visi aukojusieji kolegijos statybai, padarė susirinkimą ir buvo įsteigtas kolegijos remėjų skyrius.

Naujo skyriaus valdybon išrinkti sekanti asmenys: pirm. Aleksandras Kacevičius, pavaduotoju Hiliaras Miškinis, išdininku Aleksandras Dzekevičius ir raštininkė p. Elena Avižinienė. Skyriuje yra 25 nariai.

Dideles aukas davė kai kurie mūsų žymesni parapijos veikėjai. Patsai mūsų gerb. kun. klebonas L. Kavaliauskas davė šimtą dolerių. Mūsų biznieriui Antanas Avižinis davė lietuvišką boną vertės \$50.00 ir Aleksandras Vaitkūnas žadėjo pinigais duoti \$50.00. Kacevičiai davė šimtą dolerių. Taipgi žadėjo duoti po \$50.00 Domininkas Švedas ir Marijona Bužinskienė. Buvo daug žmonių, kurie davė mažesnių aukų.

Pas mus kaip spaudos prakalbos, taip ir kolegijos vajuos labai gerai pasisekė.

P. S. Šio skyriaus numeris yra 39.
Buvęs.

CLEVELAND, OHIO. Šv. Jurgio parapijoje menas žengia pirmyn. Kas dalyvavo Kalėdų programoje, — gėrisi ir nepamiršta. Dabar jau rintai pradeda, kaip girdėti, mūsų menininkai ruošti Petrausko operetę "Birutė". Clevelando dainininkai parodys rudenyje ką jie gali: dailiai paminėsime Vytauto Didžiojo mirties sukaktuves.

Kad ir pati bažnyčia gražiai atrodytų šiais sukaktuvių metais, tai gerb. kun. klebonas V. Vilkutaitis renka fondą parap. bažnyčiai iš naujo nudažyti.

Clevelandietis.

WAUKEGAN, ILL. Šv. Baltramiejaus parapija dailiai gyvuoja. Pereitais metais skolų sumažinta \$5,000.00. Parapija nutarė statyti naują kleboniją ir didinti fondą naujai bažnyčiai statyti. Susiklausymas ir vienybė padaro didelius darbus.

Zylė.

CICERO, ILL. Vietinė Moterų Sąjungos kuopa veda valgių gaminimo kursus. Jie būna parapijos svetainėje šeštadienių vakarais. Kursams vadovauja p. J. Balčienė ir P. Vasiliauskienė. Visos moterys ir mergaitės kviečiamos pasimokyti gaminti skanius valgius. *V—tė.*

A. † A.

ROŽĖ VERBAUSKIENĖ,

Nuolatinė Marijonų Kolegijos Remėja mirė vasario 5 d. 1930 m. Shenandoah, Pa. Už josios sielą Marijonų Vienuolyne atlaikytos vas. 8 ir 10 šv. Mišios. Visi Remėjai malonėkite už a. a. Rožės sielą sukalbėti po 1 Ražančiaus dalį.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kaip sueini su asmenim, kuris kasdien priima Šv. Sakramentą ir rugoja, kad iš 3 lietuvių parapijų nėra gerų dvasios tėvų prieiti išpažinties, ką tokiam asmeniui atsakyti? A. C.

ATSAKYMAS. Jei negražiai niekina ir peikia tuos visus dvasios tėvus ir tai daro su koku nors piktumu ir kerštīgumu, tai pasakyk, kad tas asmuo nėra vertas priiminėti kasdien Šv. Sakramentą.

Jei tos rugonės yra nusiskundimais ir šauksmais suvargusios sielos, kuri ieško sau pagalbos išpažintyje, tai patark, kad turėtų kantrybės, būtų ištikima Dievui, keltų savo širdyje vis didesnę Dievo meilę, tuomet Dievas suteiks tai, ko tas asmuo nesulaukia nuo dvasios tėvų.

Yra asmenų, kurių pasaulyje joks dvasios tėvas negali patenkinti, delto kad toki asmens patys nežino ko ieško ir ko nori, tokiems pasakyk, kad patys save taisytų ir nelauktų tokio dvasios tėvo, kuris juos šventais padarytų. Tokio nesulauks.

KLAUSIMAS. — Kristus pastatė labdarybės darbus ant aukšto laipsnio. Tai kodėl dabar kunigai nedaro labdaringų darbų? Jei kuris ir daro, tai tik del vienuolynų ir kolegijų, o šiaip jau į neturtėlius nekreipia atydos. Jei aš bučiau kunigas, tai atsižadėčiau viso turto, o vien tik labdaringus darbus dirbčiau.

ATSAKYMAS. — Taip, Kristus įsakė visiems daryti labdaringus darbus, bet Jis taip-gi pažymėjo, kad tas būtų daroma del Dievo ir artimo meilės, o ne del pasaulio garbės. Jis liepė taip vengti žmonių garbės darant labdaringą darbą, kad duodančiojo dešinė ranka nežinotų ką daro kairė. Kunigai pildydami Išganytojo įsakymą nesigiria savo labdarin-

gais darbais, todėl žmonės nematydami jų vardų laikraščiuose ne teisingai apkalba savo dvasiškius. Tamstai nėra reikalo būti kunigu, kad pasiaukavus mielaširdingiems darbams. Tą gali atlikti įstodamas į vienuolyną. Kunigas kaip ir kiekvienas žmogus gyvena iš savo uždario, todėl viską pavargėliams atiduot negali. Sakyti, kad kunigai nekreipia atydos į neturtėlius, yra nepamatuotas kunigijos apkaltinimas.

KLAUSIMAS. — Jei kunigas gieda Mišias lietuviškai ar Dievas supranta?

ATSAKYMAS. — Kas tiki į Dievą tas gerai žino, kad nėra tokio dalyko kurio Dievas nesuprastų. Todėl mažas vaikas pasimokinęs kiek katekizmo žino, kad Dievas lietuviškai supranta. Lietuviai katalikai kunigai Mišių lietuviškai negieda.

KLAUSIMAS. — Ar valia kunigams dėvėt trumpus rūbus? Aš girdėjau, kad kunigai gali pasidėt sutaną tik dvi valandį į dieną ir tai tik vakare einant gult.

ATSAKYMAS. — Rūbas kunigo nepadaro. Dėvėjimas rūbų formos yra grynai bažnytinis įstatymas. Todėl Bažnyčia jį nustato sulig šalies papročių. Ten kur nuo senų laikų kunigai nešioja ilgais rūbais, daugiausiai grynai katalikiškose šalyse, Bažnyčia reikalauja, kad tas būtų pildoma. Bet šalyse kaip čionai Amerikoje, paprotys yra įsigyvenęs kunigams dėvėti trumpais rūbais. Bažnyčia tą paprotį užtvirtina. Juodos spalvos drapanos ir romiškas kalnierių yra šios šalies kunigos gatvinis rūbas.

LIETUVOS ŽINIOS

Kada gi turėsime savo laivyną? Artimiausiu laiku jūrininkų sąjunga Kaune daro pasitarimą prekybos laivyno steigimo reikalu. Jūrininkų sąjunga numato įsigyti du laivus po 1500 tonų talpumo; per metus jie duotų arti 2 mil. litų pajamų. Lėšų laivams pirkti tikimasi gauti iš vyriausybės ir suinteresuotų firmų.

Susisiekimo ministerijos nuosavi rūmai nutarta statyti dar šiemet netoli geležinkelio stoties Vytauto prospekte. Jie bus trijų aukštų ir kaštuos 2 mil. litų. Darbas numatoma būti pradėtas pavasarį. "R."

Priverstinis kaminų valymas. Kadangi 13 proc. gaisrų kyla dėl kaminų neprižiūrėjimo, savivaldybių departamentas ruošia įstatymą apie priverstiną kaminų valymą tiek miestuose, tiek ir kaimuose..

Transporto darbininkų sekretoriatas. Kaip praneša latvių spauda, netrukus bus sudarytas Pabaltijų valstybių transporto darbininkų sekretoriatas. Į sekretoriata įeisį Latvijos, Lietuvos, Lenkijos ir Estijos transporto darbininkų profesinės sąjungos. Sekretoriato uždavinys — tarpusavio bendradarbiavimas ir pagalba streiko atveju. Sekretoriatas apimtų 80,000 darbininkų. E.

Panevėžy sausio 1 d. įvyko Panevėžio vyskupijos Blaivybės draugijos skyrių atstovų suvažiavimas, kuriame daug kalbėta apie blaivinimo būdus ir susipažinta su draugijos skyrių veikimu. Suvažiavime dalyvavo daugiau negu 100 žmonių.

Klaipėdos krašto žvejai per pereinamųjų metų pirmuosius 11 mėnesių pagavo 1,948,105 kilogramus žuvies už 2,300,564 litus.

Vadokliuose ūkininkas Jablonskis nušovė didelį erelį, kuris buvo atskridęs gaudyti naminių žašų. Erelio abiejų sparnų ilgumas 2 metrai 62 centai.

Vyskupų konferencija. Gruodžio mėn. pertraukta vyskupų konferencija prasidėjo Kaune sausio 8 d. Vyskupai svarstė dabar labai aktualų Lietuvoje katalikiškų mokyklų uždarinėjimo klausimą. Būsimieji vyriausybės ir Bažnyčios santykiai priklausys nuo to, ar galės su vyriausybe vyskupai susitarti bažnytiniai-religiniuose reikaluose. Apie konferencijos darbus ir nutarimus vyskupai praneš raštu pabaigę konferenciją. "Š."

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkite "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Ekskursijos Lietuvon.

Lietuvių R. K. Federacija kartu su dienraščiu "Draugu" ruošia šiais metais dvi ekskursijas į Lietuvą per Romą.

Pirmoji ekskursija išplauks laivu "Rochambeau" iš New Yorko 23 bal. (April). Su tuo laivu vyksta daug Amerikos maldininkų į 30-ji Tarptautinį Eucharistinį Kongresą, kuris įvyks Kartagos mieste, Afrikoje geg. 6—11 d. Amerikos lietuvių ekskursija prisideda prie tos bendrosios Amerikos katalikų ekskursijos ir gegužės 2 d. pamatys Gibraltarą, kuri galės aplankyti visi norintieji pamatyti žymesnes vietas. Geg. 4 dieną pamatys miestą Algier, o geg. 6 d. bus Tuniso mieste. Ten laivas stovės ir patarnaus keliauninkams vietoj viešbūčio. Kas rytas Eucharistinio Kongreso dalyviai bus nugabunami į Kartagą ir parvežami laivan. Kongresas tęsis nuo geg. 6 d. iki 11 d.

Geg. 12 d. laivas išplauks į Neapolį ir 13 d. iš ryto bus tame stebėtino grožio mieste. Keliauninkai aplankys ugniakalni Vezuvijų, garsų Neapolio akvarijumą, stebuklais garsią šv. Januario katedrą, Muziejų ir atkastąjį miestą Pompeją.

Geg. 14 d. po pietų traukiniu išvažiuos Romon. Romoje pabus keliauninkai keletą dienų. Bus priimti pas šv. Tėvą; aplankys Amžinąjį miestą, pelnys Jubiliejaus atlydus ir paskui iš Romos per Genoa, Niceją į Liurdą. Iš ten per Paryžių, Berlyną į Kauną. Kelionė jūreimis iš New Yorko į Tunisą, gyvenimas per visą Eucharistinį Kongresą laive ir kelionė į Neapolį viso kainuos \$210.00. Kelionė automobiliais Gibraltare Algerijoje ir Tunise \$22.50. Uostų mokesčiai \$11.00. Atgal iš Havre į New Yorką \$100.00. Reiškia viso round trip turistine klase jūreimis \$343.50.

Kol kas neturime aiškių žinių, kiek

kainuos vykimas į Liurdą ir per Paryžių į Kauną. Vėliau pranešime.

Antroji Federacijos ekskursija išplauks iš New Yorko į Romą Gegužės 17 d. Neapolyje bus apie 26 geg. Maldininkai aplankys Vezuvijų, Pompeją ir pabus Romoje apie 7 dienas, bus priimti pas šv. Tėvą, pelnys Jubiliejaus atlydus, pamatys garsias katakombas ir per Vienna į Kauną.

Ši kelionė kainuos, jei susidarys grupė iš 25 žmonių II klasės: laivas \$120.00. Neapolyje ir Romoje buvimas ir kelionė \$18.60. Iš Romos į Kauną kelionė \$29.75. Viso \$176.35.

Trečia turistine klase: Laivas \$104.00. Neapolyje ir Romoje buvimas su kelione \$17.15; iš Romos į Kauną geležinkelis \$18.35. Viso turistinei klasei \$147.50. Jei gu Jūs patys, ar Jūsų pažįstami norėtų prisidėti prie vienos, ar kitos ekskursijos, greitai praneškite į "Draugą" 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

"DRAUGAS" PUB. CO.,

2334 S. Oakley Ave.,

Chicago, Ill.

Gerbiamieji: Noriu važiuoti su Federacijos pirma ekskursija .....

..... į Eucharistinį Kongresą ir į Lietuvą.

Antra ekskursija .....

..... į Romą ir Kauną.

Praneškite žinias:

Kiek kainuos turistine klase.

Kiek kainuos antrąja klase.

Kokius turiu turėti dokumentus.

Mano vardas .....

Adresas .....

.....